

Juldagens högmässa 2018

Domkyrkan

För vår skull blir Gud människa. För att visa oss sin kärlek sänder Gud sin enfödde Son till världen. För att rädda oss föds han i fattigdom och ringhet. Så vill han visa oss att han menar allvar och vill dela vår mänskliga verklighet i all dess utsatthet. Det finns en rak linje från den hårda och smutsiga krubban till korsets trä och spikar. Gud vill till varje pris komma oss människor nära för att stödja och trösta oss i all vår nöd. Hur kan vi då visa honom vår tacksamhet och glädje? Jo, genom att ta emot honom med hela vårt hjärta och sedan förmedla vår glädje och tacksamhet till andra. Gud vill att vi skall bli glädjebudbärare som profeten Jesaja säger (52:7). I en trött och sorgsen värld behövs glädjen som ett motgift, evangeliet som budskap om Guds oändliga kärlek till oss människor. Var och en av oss kan på sitt sätt bli glädjebudbärare till dem i vår närhet som behöver lite glädje för att överleva. Det är vår kallelse att vittna om julens innersta budskap. I vår tid talar man om ”influencer”, människor som kan öva inflytande och påverka. På sociala medier möter vi influencer som Blondinbella och andra som påverkar vår samtid. Tänk om vi kristna kunde vara lite mer på alerten och bli influencer i glädjebudskapets, i evangeliets tjänst?

”Det sanna ljuset, som ger alla människor ljus, skall komma in i världen” (Joh 1:9). Jesus Kristus är det sanna ljus, som en gång tändes i Betlehem och sedan dess fortsätter att lysa här i Stockholm liksom i Katowice och Damaskus, ja, över hela vår värld. Vi alla som tillhör honom får föra vidare detta ljus och sprida hans glädje till människor omkring oss. ”Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte övervunnit det” (Joh 1:5). Gud har övervunnit mörkrets och ondskans makter genom att bli människa för vår skull, genom att leva, lida, dö och uppstå för vår skull. Så många människor behöver få insikt i detta budskap. Så många är kvar i mörkret, i uppgivenhet och modlöshet, i synd och skuld. Gud föds till vår värld för att befria oss. ”Han som är utstrålningen av Guds härlighet och en avbild av hans väsen och som bär upp allt med kraften i sitt ord, har renat oss från synden” (Heb 1:3).

Gång på gång får vi försöka förklara julens innersta budskap för människor som fått allt om bakfoten och aldrig förstått att julen är mer än julbord och tomtenissar. Vi får aldrig ge upp. Trots allt är många lite mer öppna och mottagliga för godhet, skönhet och sanning kring jul. Så varför inte försöka vara en julens influencer och glädjebudbärare just nu? Människor har all rätt i världen att få se vad Gud i sin kärlek vill göra för oss genom att bli människa. På oss som tillhör Kristus måste det synas och märkas vem vi tillhör och vem vi tjänar. Julens glädjebud måste förkroppsligas i vårt sätt att vara och handla, så att man i vår närhet ser att något har hänt med oss. Fromma ord och talesätt har man inget intresse för, men när

Kommenterad [BAA1]:

någon ser att vårt hjärta brinner av kärlek, både till Gud och vår nästa, då börjar man undra: Vad är det med honom eller henne? Vad har dom fått som jag inte har? Den osynlige Guden vill bli synlig inför allas ögon genom att bli människa och tas emot av människor, som i sin tur gör glädjebudskapet synligt och hörbart.

”Profeterna förebådade alltså att Gud skulle bli sedd av människorna såsom också Herren säger: *Saliga de renhjärtade, de skall se Gud*. Däremot kan ingen se Gud i hans väldighet och utsägliga härlighet och leva, ty Fadern är ofattbar. I överensstämmelse med sin kärlek, människovänlighet och allmakt låter han däremot de som älskar honom se honom, såsom också profeterna förutsade, *ty det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud*” (Irenaeus av Lyon).

Kärleken gör oss till seende människor. Tron talar om det Osynliga, om Gud i sin upphöjda helighet och härlighet. För att ta emot denna tro behövs både hörbara vittnesbörd och förkunnelse, men framför allt synliga tecken på Guds ömhet för oss människor. Därför blir vi som vill efterfölja honom kärlekens och glädjens budbärare till världen. Vi är så djupt förenade med Kristus, att vi i hans namn och i hans kraft får göra hans gärningar och tala hans ord. På så sätt ges tron vidare. På så sätt kan vi bli glädjebudbärare, speciellt till dem som sitter i mörker och dödsskugga. Men vi behöver bli bättre på detta.

Här i Sverige är vi kristna ofta alltför benägna att hålla vår tro för oss själva. Vi katoliker är ibland lite för blyga eller rädda för att ta på oss Guds uppdrag att bli influencers i Jesu efterföljd. Därför behöver vi den Helige Andes gåvor för att aktiveras. Vi måste se den andliga och materiella nöden omkring oss, som är ett rop på hjälp, även om det inte alltid är så hörbart. Julen är inte bara idyll och julmys utan också ett nödrop, ett rop på hjälp. Vi kan bara tacka ja eller nej till detta uppdrag. Någon neutral mellanposition finns inte. Inför Jesus, Guds Son som blivit människa för vår skull finna bara ja eller nej. ”Av hans fullhet har vi alla fått del, med nåd och åter nåd” (Joh 1:16). Det är bara att tacka och ta emot – eller att säga nej tack, jag är inte intresserad, jag bryr mig inte, det spelar ingen roll, jag har viktigare saker att syssla med...